

PAROCHIEWIJZER KERSTMIS 2021

Jaargang 9, nummer 2

Vier Kerstmis! - van de redactie	2
Een groene kerst - van het pastorale team	3
Coronavirus – een terug- en vooruitblik vanuit onze parochie	5
Caritas Wonderbare Moeder: 'Kom er ook bij!'	6
Gemengd Koor St. Lambertus: lofwaardig afscheid	7

Uitneembare pagina – vieringen rond Advent en Kerstmis

Even voorstellen: Anne-Marie Rombouts	11
Synodale kerk – de gelovigen bevraagd	12
Maurits Dijkmans streamt de vieringen	13
Wonderbare Moeder terug in Genadekapel	16
Mariagedachte	18
Actie Kerkbalans: geef vandaag voor de kerk van morgen	19
Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen	20
Een dag niet gelachen...	20

Vier Kerstmis! - van de redactie

Bent u ook zo toe aan Kerstmis? Na vele maanden van onzekerheid –lockdown, versoepelingen, oplopende besmettingscijfers en toen wéér maatregelen – kijken velen reikhalzend uit naar het gevoel van vrede, warmte en geborgenheid dat zo hoort bij Advent en kerst. Zonder ergens voor te hoeven vrezen, echt contact en nabijheid te ervaren van de mensen die je dierbaar zijn. Samen eten, vieren, de klassieke kerstliederen zingen, van elkaar en de lichtjes genieten in dit donkerste deel van het jaar. Luisteren naar de boodschap van het Kindje dat geboren werd in een stal om de wereld verlossing te brengen. Het leek er even op dat we de komende kerst weer als vanouds konden beleven. Totdat een persconferentie vanuit Den Haag weer alles op een hellend vlak plaatste.

Ten tijde van het samenstellen van dit blad was het verdere verloop van de decembermaand totaal onzeker. In de hoop dat er dit jaar minder strenge coronabeperkingen gelden rond Kerstmis, is het de wens van uw pastorale team én de redactie van de Parochiewijzer dat we de kerkdeuren weer wagenwijd open mogen zetten voor de vieringen. Maar omdat er nog steeds maatregelen van kracht kunnen zijn in verband met COVID-19, is het verstandig om de actuele stand van zaken te bekijken op de website van onze parochie: www.wonderbaremoeder.nl. Dan komt u nooit aan een gesloten deur.

Via de website www.vierkerstmis.nl, die vorig jaar rond deze tijd werd gelanceerd, willen de gezamenlijke Nederlandse bisdommen inspiratie bieden voor het samen vieren van dit feest. Ook dit jaar is deze website online gegaan. U vindt er een aantal handige en informatieve zaken, voor en over het vieren van Kerstmis. Zo kunt u voor de kinderen een mooi doe-boekje downloaden, is er een link naar het kerstevangelie, een brief, maar ook een filmpje namens en met de Nederlandse bisschoppen, en nog veel meer. Warm aanbevolen. Ik wens u namens de redactie van harte een gezegend Kerstfeest toe!

Esther Romeijn

Een groene kerst

- van het pastorale team

Op het moment dat ik dit schrijf bouwt de spanning zich op tussen de EU en Loekasjenko, de president van Belarus. De man speelt een vuil spelletje machtspolitiek en gebruikt daarbij vluchtelingen als wapen. Het is weer één van de zovele zaken waar macht en egoïsme verdeeldheid en ellende zaaien. En het is op zovele plekken in deze wereld.

Maar midden in dat mensengekibbel komt onze planeet aankloppen met haar eigen problemen. Al een hele tijd geleden. Maar we hadden er geen tijd voor. We waren bezig met onze eigen zaken, we minimaliseerden het en schoven het misschien door naar de volgende generaties. Maar nu begint het wat te dringen, ook omdat we heel concreet de gevolgen ervan ervaren door hitte, droogte, overstroming of hevige regenval in onze eigen achtertuin. Voorspellingen van een zeespiegelstijging van misschien wel 3 meter op het einde van onze eeuw worden nu steeds meer serieus genomen. U maakt het misschien niet meer mee, maar uw dierbare kinderen of kleinkinderen nog zeker wel. Het gaat om onze eigen planeet waar we allemaal op leven.

De gevolgen ervaren we allemaal, de armen maar ook de rijken. Niemand kan eraan ontsnappen. Niemand. Bij wijze van spreken ook Poetin en Loekasjenko niet, ook Xi Jinping en Kim Jong-un niet. China kan misschien denken dat ze de grootste is in de wereld, maar wanneer de planeet aanklopt moet ze het onderspit delven en toegeven: ik kan het niet alleen. Dit probleem is te groot. Ik heb Amerika nodig, ik heb Europa nodig enz... En Poetin kan denken de grote tsaar te zijn, maar eigenlijk heeft hij ons nodig, hij heeft China nodig, Afrika nodig, enz... Europa kan zich veilig wanen in haar fort van welvaart, maar dat fort vertoont heel wat scheuren in haar dikke muren. We kunnen het niet alleen. We hebben Afrika nodig, we hebben China nodig, Zuid-Amerika en Japan.

Wat ik bedoel te zeggen is dat deze milieuproblematiek ons steeds meer zal uitnodigen om samen te werken. En hopelijk wordt er op deze uitnodiging ingegaan. Het zal ons vaak op een harde wijze dwingen om onze eigen ruzies, meningsverschillen en belangen aan te kant te schuiven en samen de schouders eronder te zetten. Ik zeg 'dwingen',

want als we het niet doen kunnen we deze problemen niet de baas. Willen we de gevolgen van de klimaatverandering temperen, moet het een inspanning zijn van de hele wereldgemeenschap. Willen we de toekomst van onze eigen kinderen veilig stellen, dan moeten wij ook bezorgd zijn voor de kinderen aan de andere kant van de wereld. Je zou kunnen zeggen dat de armoede van de toestand van onze planeet ons uitnodigt tot het vinden van een rijkdom: werkelijk om elkaar geven.

Via de armoede gaan tot de rijkdom, ja dat gaat over Kerstmis. Gods Zoon kwam in armoede op deze planeet terwijl Hij één en al rijkdom is. Hij nodigt ons uit om te zien wie Hij is: onze Redder die geboren wordt in de onmacht van een Kind. Redder? Ten diepste redt Hij ons van de zonde als we het tenminste willen aannemen en ernaar leven, onder meer ook de zonde die ervoor gezorgd heeft en ervoor zorgt dat deze planeet zich keert tegen ons. Hij zendt ons zijn Geest die ons helpt samen te werken, verzoening te bewerken, hoofdzaken van bijzaken te scheiden, te geven om elkaar en te durven ons leven te verliezen om het te winnen.

Als de planeet ons waarschuwt moeten we dat serieus nemen. Misschien wil God ons wel waarschuwen? Misschien laat Hij ons geconfronteerd worden met de gevolgen van onze eigen individuele en collectieve zonden?

Kerstmis nodigt ons uit tot Christus te gaan. Hij is de beste ecooloog die er is, Hij is Diegene die weet wat we moeten doen, al krijgen we dat niet op een papiertje. Vraag het Hem. Laat ontmoediging ons niet overmannen en ons verleiden ons op te sluiten in een geest van 'we zien wel' of 'alles komt goed'. Laten we concreet vragen: "Als U onze Schepper bent en U weet wat we kunnen doen om het kostbare geschenk dat U ons hebt gegeven goed te bewaren, zeg me wat ik moet doen. Wat moet ik persoonlijk veranderen aan mijn levenswijze om U te volgen? Ik zal het naleven maar geef me uw Geest van werkelijke liefde. Amen. "

Zalig Kerstmis!

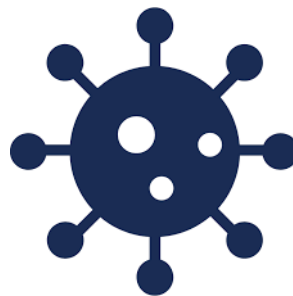
Pastoor Hedeboom

Coronavirus

- een terug- en vooruitblik vanuit onze parochie

Al meer dan anderhalf jaar is de wereld in de greep van het corona-virus. Het is nauwelijks voorstelbaar hoe het onze samenleving heeft veranderd: iedereen heeft er, in meer of mindere mate, mee te maken gekregen.

Het begon anderhalf jaar geleden met afstand houden, geen handen meer geven en in eerste instantie grote discussies over het nut en de beschikbaarheid van mondkapjes, tot uiteindelijk de plicht er eentje te dragen in openbare gelegenheden. Lockdowns, onderwijs op afstand, gelimiteerde bezoekers in de kerk... het vroeg veel van ieders aanpassingsvermogen. Gelukkig biedt de moderne techniek mogelijkheden om mensen op afstand deel te laten nemen aan vieringen. En zo begonnen vele parochies met het livestreamen van de eucharistievieringen. In onze parochie kwam Maurits Dijkmans onze missen streamen. Verderop in dit blad komt hij aan het woord.

De bisschoppen waren streng, ze wilden geen enkel risico lopen. Een gelimiteerd aantal kerkgangers werd toegestaan. Kerkbanken werden beplakt met stickers waar je wel of niet mag zitten, anderhalve meter afstand, handen ontsmetten en mondkapje op. Koren mochten ook niet meer zingen, teveel aerosolen in de lucht. De kerkgangers mochten alleen met de mond dicht mee neuriën. En dan iedere week inschrijven, spontaan naar de kerk gaan was er niet meer bij.

De communie werd vanachter een scherm door de pastoor met een pincet uitgereikt. Alles om de mogelijkheid van een besmetting zoveel mogelijk te beperken.

De missen in het Antoniushuis in Heusden konden geen doorgang vinden. De anderhalve meter kon hier niet gehandhaafd worden.

Het dieptepunt was wel Kerstmis 2020, toen er vanwege de lockdown missen gestreamd werden vanuit een bijna lege kerk. Langzaam, heel langzaam werd er in de loop van 2021 weer wat versoepeld. Het ging in kleine stapjes en na de inenting dacht iedereen dat we weer snel zouden teruggaan naar normaal. We konden weer spontaan, zonder afspraak, naar de kerk, koren zongen weer, acolieten konden weer het priesterkoor op en zo voelde het bijna weer als vanouds.

We hadden graag een parochiefeest willen organiseren met als thema 'De corona voorbij'. Helaas, helaas... het was en is nog niet voorbij en de besmettingen laaien weer op. Het is nu weer afwachten of de bisschoppen weer strengere maatregelen zullen afkondigen. Nederland is weer helemaal in de greep van het virus en we weten nu nog niet waar het zal eindigen.

We hopen allemaal dat de in november afgekondigde beperkingen voldoende zijn gebleken om straks met z'n allen samen weer een mooie kerst te mogen beleven. Pas goed op uzelf, en op uw dierbaren. Van harte een Zalig Kerstmis gewenst!

Marie-Bernadette Stevens

CARITAS WONDERBARE MOEDER

Centrum voor Aandacht en Hulp

'Kom er ook bij'

Tegenwoordig wordt er veel gesproken over een inclusieve samenleving. Daarmee wordt een samenleving bedoeld waarin iedereen, ongeacht herkomst, geloofsovertuiging of seksuele geaardheid, volwaardig kan participeren. Ieder persoon kan zich daarbij optimaal ontplooiën terwijl hij/zij wel de belangen van anderen goed in het oog houdt.

In de praktijk blijkt het nog niet zo eenvoudig om op deze wijze met elkaar om te gaan. Het lijkt er juist op dat mensen door sociale media en het willen halen van het eigen gelijk juist verder afdrijven van die zo gewenste inclusieve samenleving. Met name in het afgelopen coronajaar zijn de tegenstellingen, mede onder invloed van de desinformatie die via de sociale media verspreid wordt, versterkt.

Vanuit Caritas Wonderbare Moeder (CWM) willen we het deelnemen aan die inclusieve samenleving graag bevorderen: de misschien wat gedateerde term 'naasteliefde' staat immers centraal in ons functioneren. Iedereen hoort er in die visie bij. CWM probeert kwetsbare mensen veraf (onder meer via de Vastenactie en Wereldmissiedag) en dichtbij te ondersteunen. Dichtbij krijgt dat onder meer vorm via:

- ***Inzamelingen voor de Voedselbank Den Bosch e.o.***

In 2021 werden met de doorlopende inzameling bij onze kerken ruim 60 kratten ingezameld. Met de speciale actie in oktober 2021 werden daar nog eens 34 kratten aan toegevoegd.

- ***Ontmoeten de wijk in***

CWM heeft eind 2020 deze activiteit van de Stichting Ontmoeten overgenomen en het afgelopen jaar een aantal bijeenkomsten georganiseerd in diverse wijken van de parochie om wijkbewoners in staat te stellen elkaar beter te leren kennen.

- ***Gast aan Tafel***

Ook deze activiteit van de Stichting Ontmoeten is door CWM overgenomen. Parochianen die rond de Kerstdagen behoefte hebben aan gezelschap en gezelligheid worden in contact gebracht met parochianen die hun huis daarvoor openstellen.

Deze activiteiten sluiten prima aan bij het onlangs gestarte initiatief van de 'Coalitie Kom Erbij Heusden' om inwoners met elkaar in contact te brengen en meer aandacht voor de ander te hebben.

Iedereen heeft op zijn tijd hulp nodig en dan is het mooi als een ander die hulp kan en wil bieden. Wij roepen u graag op daar actief aan bij te dragen, zeker ook omdat dat past bij een christelijke levenshouding. Als u daar als vrijwilliger toe bereid bent en/of vragen daarover heeft kunt u mailen met caritas@wonderbaremoeder.nl of bellen met diaken Albert Soeterboek (tel. : 06-23 82 64 31).

CWM wil kwetsbare plaatsgenoten waar nodig en mogelijk materieel en geestelijk helpen en de sociale rechtvaardigheid bevorderen. Wanneer u specifiek met iemand van de parochie of CWM over uw zorgen wilt spreken kunt u bellen met diaken Albert Soeterboek (tel.: 06-23 82 64 31) of mailen met caritas@wonderbaremoeder.nl.

Met een financiële bijdrage (**NL 81 RABO 0334 5155 13** t.n.v. Caritas Wonderbare Moeder) hebben we uiteraard meer armslag om onze werkzaamheden op dit vlak ook goed uit te voeren.

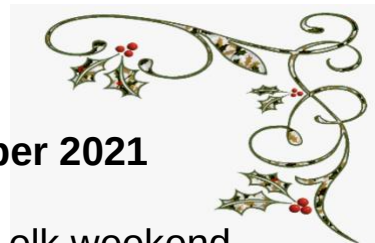
Tot slot hopen wij dat u, juist rond deze kerstdagen, oog hebt voor elkaar en zo invulling kunt geven aan het motto: 'Kom er ook bij'.

Wij wensen u een Zalig Kerstmis en een in alle opzichten Gelukkig 2022!

Harrie de Poot, interim-voorzitter CWM

Gemengd Koor St. Lambertus

- Lofwaardig afscheid op zondag 26 september 2021

Het Gemengd Koor verzorgde in Drunen vrijwel elk weekend de zang tijdens de Eucharistieviering. Ook zong het koor tijdens uitvaarten en (huwelijks)jubilea. Op woensdagavond werd er gerepeteerd.

Na talloze jaren een vaste waarde te zijn geweest voor de parochie, houdt het koor nu op te bestaan. De gemiddelde leeftijd van de leden is tachtig-plus, het trappen klimmen naar het koor is voor heel wat leden echt een opgave, maar die stemmen klinken als juwelen! Dat was voor het laatst te horen tijdens de afscheidsviering op zondag 26 september 2021.

Wat een Duitstalig gezang zoal kan doen... om maar wat voorbeelden te noemen: *Zum Eingang* als binnenkomer, *Gegrüßet seist Du Maria* als tussenzang, *Zum Offertorium* als offerandelied, *Zum Sanctus* en *Zum Agnus Dei* waar het in elke dienst om draait, het communielied *Nach der Wandlung* en tot slot het grandioos gezongen *Schluss-gesang*. Dirigent Kees van Loosdrecht en organist Frans van den Hoven kunnen alleen maar tevreden zijn. De ondersteuning uit Elshout was hartverwarmend; het daverend applaus aan het eind van de viering veelzeggend.

In zijn afscheidstoespraak had pastoor Hedebouw heel wat te vertellen. "Het moet voor jullie heel vreemd aanvoelen. Zovele missen gezongen, zoveel huwelijken en jubilea. Het is niet te tellen. En jullie hebben zoveel rouwenden zingend mogen bijstaan tijdens een uitvaart... en nu is het voor jullie zelf rouwen. Straks na het slotlied is het voorbij. Niet te bevatten. Met pijn in het hart moeten jullie het koor *als koor* loslaten. Wat natuurlijk niet wil zeggen dat jullie *als groep* niet meer samen kunnen komen. De Pastoor Vermeulenzaal is en blijft jullie plekje, waar jullie nog altijd van harte welkom zijn. Want jullie waren niet alleen een koor, jullie waren en zijn een soort van familie. Zoveel lief en leed is er gedeeld, zoveel avonturen meegemaakt."

De pastoor geeft een bloemlezing van vele mooie momenten met het koor. De Ceciliafeesten en de groepsuitjes, het gelegenheidskoortje 'De Buspiepers', zes tenoren en een 'marketentster' die heel wat hebben gezongen tijdens feestavondjes en uitstapjes. Momenten waarin de warme sfeer binnen het koor andermaal tot uiting kwam. Ook roemt de pastoor de vele bekwame (bege)leiders van het koor.

Met name dirigent Kees van Loosdrecht, organisten Wido de Bonth, Theo Verheijen en Frans van den Hoven. En uit het bestuur Bertus van Hulten, Toon de Kruijff en Nellie Verbunt.

Maar boven alles uit steekt de waardering voor de dienstbaarheid en de trouw van dit Gemengd Koor, dat zo lang de kerkgemeenschap heeft gediend. Sommige leden zelfs voor vele tientallen jaren.

Zoals Bertus van Hulten (90), 65 jaar koorlid en 52 jaar bestuurslid waarvan 35 jaar voorzitter. "De coronatijd heeft ons aardig voorbereid op het stoppen met het koor. Als wij voor iets of iemand moesten zingen, gingen we ervoor en zongen als de beste. De vrouw van Frans Elshout, Zus van Delft, hield een boekje bij. Tweeduizend uitvaarten maakte zij mee. Ik kom voor mezelf aan de duizend. Dan nog duizend jubileumvieringen. En dat in de periode 1961 tot begin jaren '90. Ad Spee, die afgelopen augustus overleed, is het langste lid geweest: maar liefst 72 jaar!"

Het Gemengd Koor voor het portaal van de Lambertuskerk

Behalve van het zingen in het koor, genoot Bertus ook van de uitjes die werden georganiseerd, bijvoorbeeld naar Giethoorn, Loon op Zand en de Biesbosch. Ook werden er feestavonden georganiseerd. Er waren altijd wel jubilarissen die tijdens deze gelegenheden in het zonnetje werden gezet. Ad Raaijmakers maakte voor de jubilarissen schitterende 'monumentjes' als teken van erkentelijkheid.

Bertus: 'En er speelde natuurlijk van alles in zo'n koor. Die actualiteit werd tijdens feestelijke bijeenkomsten ludiek verhaald door onze 'Koorklepels'. Gerrit Weijs was een meester in het schrijven van teksten. Ik heb al zijn liedjes en voordrachten nog liggen. Heb ook 50 jaar naast hem gestaan in het koor.'

Kees van Loosdrecht sloot zich in 1981 als dirigent bij het koor van de noodparochie Sint-Jozef. Na de opheffing van deze parochie ging hij, en vele koorleden met hem, in 1990 over naar het Gemend Koor van de Lambertuskerk. De gemiddelde leeftijd van de koorleden lag toen nog een stuk lager. "Ik heb tijdens de laatste repetitie tegen het koor gezegd dat ik het jammer vond dat het ermee ophield. Wat het gezang, maar ook wat het sociale aspect betreft", aldus Kees. Bertus beaamt dat. "Ik mis de contacten met het koor. Wanneer iemand een tijdje niet op de repetities verscheen, belde ik altijd even op om te informeren hoe het ging. Dat werd erg op prijs gesteld. We repeteerden elke week, we hadden uitvoeringen. Nu heb ik alleen nog kasten vol mooie, soms emotionele 'muziekherinneringen'. En die koester ik."

Tot slot wil de pastoor namens de parochie en de vele kerkgangers het koor op een bijzondere manier bedanken. 'Jullie hebben het vrijwillig gedaan om onze Heer te dienen en jullie talent voor de gemeenschap in te zetten en dat waarderen we enorm. We willen jullie een plekje geven in de kerk, waar jullie bestaan als koor blijvend herdacht kan worden. En welk plekje zou dat kunnen worden? Ten eerste zijn

jullie een Lambertuskoor. Ten tweede gingen jullie altijd via de deur van het portaal met de trap naar het oksaal. Dus we dachten dat het mooi zou zijn om een beeldje van Lambertus te plaatsen boven de deur in het portaal met een gedenkplaatje erbij. Dat willen we graag realiseren."

Jan van Engelen

Even voorstellen:

Anne-Marie Rombouts, nieuw lid van het kerkbestuur

Vanaf 1 november 2021 versterkt Anne-Marie Rombouts uit Elshout het kerkbestuur van onze parochie. We stellen haar graag even aan u voor.

Ze werd als Anne-Marie Buijs in Herpt geboren, op 20 januari 1964. Anne-Marie: 'Ik bracht daar mijn jeugd door in een boerengezin, met nog een jongere broer. Van huis uit ben ik katholiek opgevoed, met alle gebruiken en tradities. Na de basisschool in Heusden volgde ik de mavo en de meao; nadien heb ik gewerkt als administratief medewerkster op een planbureau. In 1988 trouwde ik met Toon Rombouts. Toen ons eerste kind zich aandiende, stopte ik met werken. We kregen samen drie kinderen, waarvan er nog eentje thuis woont. Helaas overleed Toon in september 2020.'

Anne-Marie zit thuis niet stil. Ze zet het molenaarsbedrijf van de familie Rombouts voort in het verkopen van broodbak- en cakemixen, kleindiervoeders en meststoffen. Naast dit werk en het huishouden maakt ze tijd voor haar hobby's. 'Ik heb er verschillende, veelal op het creatieve vlak. Zo maak ik graag kleding, ik hou van handwerken en kaarten maken, en ook van bakken en tuinieren. Ik vind het heerlijk om op pad te gaan. In Nederland, maar ook in Frankrijk, Engeland, Duitsland en 's winters naar Oostenrijk. Ik hoop dat ik nog eens de kans heb om terug te gaan naar Nieuw-Zeeland.'

En dan is er nog haar werk voor het parochiebestuur. "Ze hebben me gevraagd; ik zou me uit eigen beweging niet hebben aangemeld. Maar ik vind dat als er een beroep op je gedaan wordt, je er serieus over na moet denken. Want als ieder wat doet binnen een gemeenschap, blijft de gemeenschap bestaan, en kunnen we voor elkaar zorgen."

Welkom Anne-Marie, we wensen je veel succes en voldoening!

Esther Romeijn

Synodale Kerk

- de gelovigen bevraagd

In dit werkseizoen 2021-2022 wordt de aandacht van alle katholieke gelovigen gevraagd voor de algemene bisschoppenconferentie over de toekomst van onze Kerk die in oktober 2023 in Rome zal worden gehouden. Ter voorbereiding heeft onze paus een synodaal proces, 'een weg ernaartoe', gepland. Op zondag 17 oktober jl. heeft onze bisschop,

Mgr. De Korte dat proces in ons bisdom geopend met een feestelijke Eucharistieviering in de Sint-Jan. Tijdens de Evensong (vespers naar Anglicaans model) werd een synodekaars ontstoken, waaraan ook kleinere kaarsen ontstoken werden die bestemd waren voor iedere parochie; dit als teken van verbondenheid. Een vertegenwoordiger van onze parochie heeft een kaars mee naar huis gekregen. Die kaars staat momenteel op het priesterkoor in de Lambertuskerk in Drunen.

In de komende maanden organiseren de bisschop en zijn staf een consultatie van gelovigen binnen ons bisdom. Een en ander zal geschieden aan de hand van vragenlijsten die ons vanuit Rome zullen worden aangereikt. Drie kernwoorden rond de synode zijn al bekend: *communio*, *participatie* en *missie*. Zo in eerste instantie klinken deze drie woorden voor menig parochiaan vrij abstract in de oren. Maar met enige uitleg komen zij al veel dichterbij.

Communio betekent gemeenschap. Onze Kerk is, als zij trouw is aan het evangelie van Jezus, een liefdesgemeenschap. Ignatius van Antiochië noemt al aan het begin van de tweede eeuw alle christelijke gemeenschappen een liefdesbond. Het tweede kernwoord is *participatie*. Door het doopsel, het vormsel en de Eucharistie zijn alle gelovigen geroepen om hun geloof actief gestalte te geven. Bij participatie mag je dus denken aan de verantwoordelijkheid van het doopsel voor de voortgang van de geloofsgemeenschap en de vormgeving van onze samenleving. Nauw verbonden daarmee is het woord *missie*. Tussen Kerk en missie mag je een 'is-gelijk-teken' zetten. Een Kerk die niet missioneert, heeft haar vitaliteit verloren.

Juist in onze dagen komen er tal van missionaire projecten van de grond. Zowel als het gaat om evangelisatie als in de diaconale betekenis van het woord. Wij zijn geroepen om mensen bij Christus en zijn Evangelie te brengen. En tegelijk liefdevol en dienstbaar te leven. Woord en daad blijven zo dicht bij elkaar. Voor de toekomst van de Kerk in onze streken moeten wij hopen dat de missionaire initiatieven vruchtbaar zullen zijn.

Het synodaal proces is dus gestart. Wij gaan samen (*syn*) op weg (*odos*). Het worden maanden van horen en goed luisteren om zo de geesten te kunnen onderscheiden. Wat zegt Gods Geest vandaag tot de Kerk van 's-Hertogenbosch, tot de dekenaten, tot de Parochie Wonderbare Moeder? Wij zullen dat wat er onder ons leeft, wat ons beweegt en ons samenbindt, evenals alle andere parochies in ons bisdom, doorgeven aan het synodeteam onder leiding van de bisschop. Dat het op zijn beurt weer doorgeeft aan het synodesecretariaat in Rome. Uiteindelijk zal de oogst van het synodaal proces de bisschoppen, die aan de synode van oktober 2023 deelnemen, hopelijk inspireren om de koers van de Kerk van morgen uit te zetten. In verbondenheid met onze paus, die als voorzitter van de liefdesbond daarover een eindconclusie zal schrijven. Als u goed kijkt naar het logo van de synode ziet u hoe de Geest zich uitstrekt en stuwend aanwezig is boven Gods volk van allerlei kleur, rang en stand...

Diaken Albert Soeterboek

Maurits Dijkmans streamt de vieringen: “Alles beter dan niks!”

Dat Maurits (43) technisch is aangelegd, werd op jonge leeftijd al duidelijk. ‘Mijn moeder probeerde tevergeefs een stekker aan het stofzuigersnoer te zetten. Mij lukte het wél. Al moest mijn vader wel even de schroefjes aandraaien...’ Zijn bijzondere belangstelling ging uit naar beeld en geluid. Vanuit de mts, die hij wat te theoretisch vond, maakte hij de stap naar de dagelijkse praktijk. Zo werd Maurits een autodidact: iemand die het zichzelf aanleert. Tegenwoordig is hij als zzp-er actief in de beeld-en-geluidbranche.

Begin 2020 was Maurits toevallig in de pastorie in Drunen, om het Paasvuur te bespreken dat Scouting Elshout jaarlijks organiseert.

“De coronamaatregelen dienden zich aan en ik vroeg me af of de parochie iets ging doen met het fenomeen ‘livestreamen’, het uitzenden van de eucharistievieringen”. Van daaruit ging het balletje rollen. Hij maakte een opzet voor opname-apparatuur in de Drunense Lambertuskerk. Maurits blikt terug: “In het begin streamden we zeven dagen per week omdat het voor de gelovigen niet mogelijk was een mis bij te wonen in de kerk. Dat werd later omgezet naar eenmaal per week. In de meimaanden van 2020 en 2021 verhuisde alle apparatuur naar de kerk in Elshout en werd elke zondag een viering gestreamd. Vanaf september dit jaar wordt er één zondagsviering per maand vanuit Drunen uitgezonden.”

Maurits vanuit het ‘controlecentrum’ in zijn busje voor de kerk

Daarnaast is Maurits uitvaarten gaan streamen, zodat mensen thuis de dienst konden volgen en zo betrokken konden zijn bij het afscheid. “Gelet op het beperkt aantal mensen wat toen werd toegelaten in de kerk was dit een uitkomst. Ik heb er tot nu toe zo’n kleine 30 mogen verzorgen.” En wat is het bereik van de parochianen via de livestream? Maurits: “Dat varieert van twee vanuit Spanje tot 185 personen!”

Het hangt eigenlijk helemaal af van het soort dienst. Een standaard-dienst trekt tussen de 10 en de 25 kijkers. Dat aantal schiet omhoog als het aantal kerkbezoekers in de kerk laag is, en je met een uitvaart of een jubileum te maken hebt. De praktijk leert ook dat wie de livestream volgt niet alléén, maar vaak met zijn tweeën of met een heel gezin zit te kijken. Het is niet hetzelfde als er zelf bij zijn... maar: alles beter dan niks!”

Is Maurits tegen technische problemen aangelopen, of verliep alles van een leien dakje? “Ik had eigenlijk weinig verstand van live-streams!”, lacht hij, “maar al doende leert men. In het begin werkte ik met vaste camera’s, er stond er eentje in het middenpad. Maar dat was niet altijd praktisch... zoals wanneer het schuttersgilde uit Elshout zijn opwachting maakt. Later ben ik overgestapt op drie camera’s die ik zelf kon sturen. Eén van achteruit de kerk en twee die het altaar en het leesgestoelte bereiken.”

Soms bleek de techniek weerbarstig. “Er ging wel eens wat mis, en dat is dan best frustrerend. Soms viel het geluid uit. En tijdens een uitvaart kreeg ik te maken met stroomuitval. Achteraf blijkt de oorzaak dan in een kleinigheidje te zitten. Maar klaar of niet klaar: de eredienst moet op tijd beginnen, de pastoor moet niet op mĳ wachten!” aldus Maurits.

In de loop van de tijd zijn de livestreams professioneler geworden. “Ik begon met een basic softwarepakket waar mee te werken viel, maar dan had je het wel gehad. Ik vond dat het beter kon en heb, half mei 2020, geïnvesteerd in een nieuw pakket. Toen kon ik er een professioneler tintje aan geven”, vertelt Maurits. “Ook heb ik een systeem bedacht waardoor de pastoor en diaken kunnen zien, welke camera actief is en waar zij dus in moeten kijken. Verder is er een afspraak gemaakt voor een vergoeding per livestream, vanuit het parochiebestuur en ook de begrafenisonderneming.

Tot slot: ik heb het altijd met heel veel plezier gedaan! Doe het nog steeds met heel veel plezier en ik heb er ook veel van geleerd. Fijn dat we dit in onze parochie hebben kunnen bereiken.”

Maurits, bravo!

Jan van Engelen

Nieuws vanuit Elshout:

Wonderbare Moeder terug in Genadekapel

Na een ingrijpende renovatie en uitbreiding van de Genadekapel van onze Wonderbare Moeder is op het moment van het bezorgen van deze Parochiewijzer de beeltenis van de Heilige Maria terug in de kapel. Hoewel de aankleding van de buitenkant van de kapel in januari gerealiseerd zal worden, is het nu al een bijzonder fraai gebouw geworden.

Op het moment van dit gesprek met Jos Geelen, in november, wordt er binnen in de kapel nog volop geschilderd. Vooral het werk in het oude gedeelte is een bijzonder karwei; na meer dan 40 jaar kaarsen branden is het verwijderen van de roetaanslag een hele klus. Ook wordt de inrichting van het oude gedeelte nu aangepakt. Een deel van het altaar uit de kerk van Herpt wordt gebruikt en er wordt een nieuwe kaarsenbak gemaakt. Voor het onderstel en de afscheiding van het deel met het beeld van de Wonderbare Moeder wordt het smeedwerk van de oude communiebank uit de Lambertuskerk gebruikt.

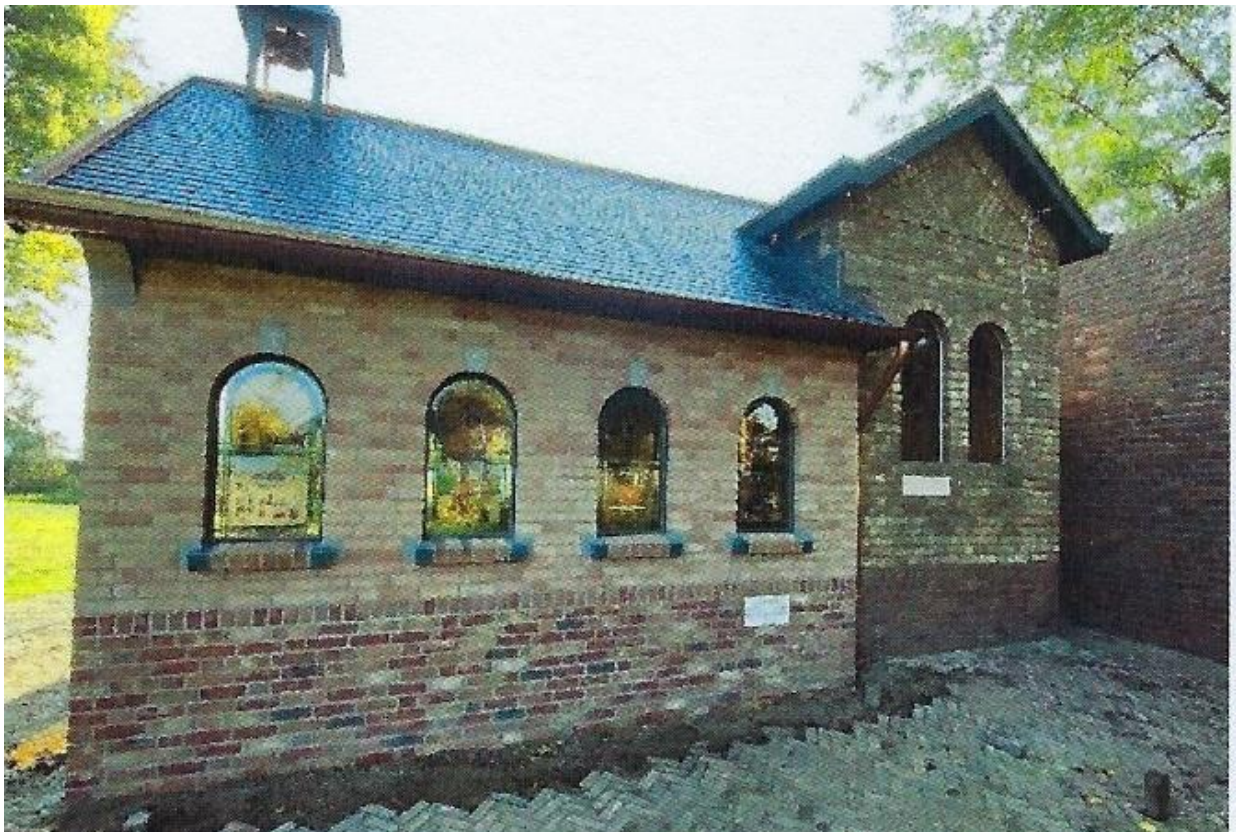
Op de zolder van het Mariahuys in Elshout zijn nog twee wijwaterbakjes gevonden die uit de oude afgebroken kapel van 1898 zijn gered en nu een nieuwe bestemming hebben gevonden in de uitbreiding van de nieuwe. Het angelusklokje uit de Heusdense kerk laat al ieder uur van zich horen en kerkbanken uit Herpt hebben een plaats in de uitbreiding gekregen. Dit als extra binding tussen alle parochianen uit de eerder zelfstandige parochies.

Wanneer de zon schijnt en je binnen in de kapel staat is het licht wat door de gebrandschilderde ramen valt een genot om te zien. Het was dan ook een forse investering om de acht ramen te laten maken en deze tussen dubbelglas te plaatsen, maar het is wel een echte blikvanger met een verhaal erachter. De afbeeldingen zijn sterk verbonden met de kerk, de legende van de Wonderbare Moeder, de bedevaart en het dorp Elshout. Het Christusmonogram is een gestileerde afkorting van de naam van Christus, de vlaszaaiër en de bron als verwijzing naar de legende, de bedevaart in de vorm van een pelgrim en de processie, het dorp Elshout met de standaardruiter van de Onze Lieve Vrouwe Schuts, het bisschopswapen van de Elshoutse bisschop Tiny Muskens en natuurlijk een afbeelding van de Wonderbare Moeder.

Van buiten is er door de materiaalkeuze een fraai geheel ontstaan, met een mooi torentje en het met leisteen gedekte dak. In de avonden wordt het geheel fraai verlicht en is het best een blikvanger. De conditie van de oude kapel en het metselwerk van de ronde scheidingsmuur achter de kapel vielen wel tegen. Het bleek noodzakelijk om alle voegen uit te frezen en opnieuw te voegen; nóg meer kosten en een extra klus voor de vrijwilligers die hier hun bijdrage in geleverd hebben. Voordeel is wel dat het voegwerk nu identiek is aan het nieuwe gedeelte.

Het schilderwerk ziet er erg fraai uit, tegen het dak van de oude kapel wordt de bloei van het vlas geschilderd als deel van de legende. De overgang van het dak van het nieuwe deel naar de oude kapel wordt een sterrenhemel met de tekst Ave Maria, geschilderd door mevrouw Mien Jonkers. Medio december zal de kapel overdag weer geopend zijn, hoewel er op financieel gebied nog wel een uitdaging is, vertelt Jos Geelen.

Heel positief is de belangstelling van de voorbijgangers tijdens de renovatie en bouw. Er zijn belangstellenden die zo ongeveer wekelijks een kijkje komen nemen en er klinken geluiden dat dit wel de mooiste kapel van heel Brabant moet worden. Dit tot plezier van de vele vrijwilligers die onder aansturing van “bouwpastoor” Toon van Mook veel werk hebben verzet.

Ook de bijdrage van vele bedrijven uit de parochie was genereus, zowel financieel als ook materieel of met klussen. “We hoefden maar te vragen of men stond klaar”, aldus Jos.

De thermometer die de financiële stand aangeeft is echter nog niet vol; dus is nu vooral de vraag aan onze parochianen om een bijdrage te doen. Het hoeft helemaal geen groot bedrag te zijn, vele kleintjes maken ook een grote. De werkgroep heeft wat dat betreft door corona en het vervallen van de kerkdiensten -en niet te vergeten liefst twee meimaanden zonder pelgrims!- financieel gezien de wind niet mee gehad. Dus hierbij een oproep: doneer! Op de bankrekening van ‘Vrienden van Maria-bedevaart, **NL 92 RABO 0112 6052 14** of in een envelop in de brievenbus van de pastorie of in het offerblok in de kerk in Elshout. Alles is welkom en de dank van de werkgroep is groot.

Op 1 mei 2022 zullen onze pastoor en diaken de kapel openen, samen met pelgrims en parochianen. Bisschop De Korte verricht de inzegening op ‘Onzen Dag’, 31 mei.

Jan Brok

Mariagedachte

Namens de werkgroep Maria Bedevaart

Wij kronen U zelden meer met rozen,
noemen u nauwelijks nog Sterre der Zee.
Toch hebben wij U als voorbeeld gekozen.
Want ook voor ons heeft U alles nog mee.
Ons spreekt het aan dat U het riskeerde
zonder begeleiding op tocht te gaan.
Was het Uw moeder die het U leerde,
of had U van binnen een stem verstaan?
Had U geen vrees om zo alleen te lopen,
voelde U zich niet door gevaren bedreigd?
Of had U de rust van degenen die hopen
dat, wie erin gelooft, bijstand verkrijgt?
Lieve Maria, U wordt niet vergeten.
Wij hebben van U een eigentijds beeld.
Vrouwe der mantelzorg mag U van ons heten.
Weet U, dat U zo ons aller hart streelt?

*Giny van der Korput
pastoraal werkster Vijf Heiligen Parochie (Made e.o.)*

Actie Kerkbalans, 15-29 januari 2022

Geef vandaag voor de kerk van morgen

In januari gaat Actie Kerkbalans van start. Het thema is ook dit jaar 'Geef vandaag voor de kerk van morgen'.

Kerkbalans is een gezamenlijke actie van de Rooms-Katholieke Kerk, de Protestantse Kerk, de Oudkatholieke Kerk van Nederland en de Evangelische Broedergemeente. Al sinds 1973 werken kerkgenootschappen samen in de Actie Kerkbalans en doen zo een beroep op de plaatselijke geloofsgemeenschappen voor een financiële bijdrage. Jaarlijks vragen zij hun leden in de tweede helft van januari een financiële bijdrage te leveren aan hun eigen plaatselijke kerk.

De kerk krijgt geen subsidie. Onderhoud van het gebouw, de koffie, maar ook het personeel en missionaire en maatschappelijke projecten kosten geld. Daarom is er de Actie Kerkbalans.

Voor de kerk van morgen

De kerk is niet alleen voor ons maar ook voor de generaties na ons van grote waarde. Zeker na een ingewikkelde coronatijd willen we als kerk nu weer vooruit. Om ook in de toekomst van betekenis te zijn voor mensen die verdieping en ontmoeting zoeken. Om uitnodigend te zijn voor jonge mensen die hun leven nog voor zich hebben. Door vandaag te geven, maken we de kerk van morgen mogelijk. Doet u mee?

*Geef vandaag
voor de kerk van morgen*

2022
Actie
Kerkbalans

Flitsen(d)

- uit de Lambertusflitsen

Zanggroep Chantemble is op zoek naar een waardige opvolg(st)er van de huidige dirigent Harm de Nooij! Wie interesse heeft of mogelijke kandidaten kent, kan contact opnemen met voorzitter Johan van Arendonk, telefoon 0416-375005 of via zijn e-mailadres: arend686@planet.nl.

Jan van Engelen

Een dag niet gelachen...

Jan, een vrome man, wandelt in gebed verzonken op het strand. Plotseling verzucht hij hardop: "God, als ik toch eens één wens mocht doen..."

Boven zijn hoofd breken de wolken open en een warme stem spreekt tot hem: "Omdat jij zo'n goed en deugdzaam mens bent, heb jij je wens zeker verdiend. Wat kan Ik voor je doen? Jan herstelt zich van de schrik, kijkt omhoog en zegt: "Heer, bouw voor mij een brug van

hier naar Hawaii, zodat ik erheen kan rijden wanneer ik maar wil!"

Het rommelt een beetje in de lucht, alsof er onweer op komst is. God neemt het woord en zegt: "Jouw wens is wel érg materialistisch. Denk eens aan de enorme uitdagingen die komen kijken bij het bouwen van jouw brug. De steunpijlers zouden tot op de bodem van de oceaan moeten reiken. En dan heb ik het nog niet eens over de enorme afstand die Ik moet overbruggen, en de hoeveelheid ijzer en beton die erbij komt kijken! Natuurlijk kan Ik je wens vervullen, maar heb je misschien een wat minder aardse wens?"

Jan denkt lang na en zegt uiteindelijk: "Ik zou willen dat ik vrouwen begrijp; dat ik hun onuitgesproken gedachten kan doorgronden, dat ik snap wat ze bedoelen..." Waarop God antwoordt: "Die brug, wil je die met twee of vier rijbanen...?"

Esther Romeijn